

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 29. Perseuerare in peccato, est animæ pedes religare, vt in illo moriatur: Et pluribus de causis taöes vocat Isaias, illusores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

pius esto mihi peccatori. Accenditur parua quaedam flamma, ut dicat infelix, quod ei praelegit, ac si quosdam videtur exerceat fidei, ac contritionis, at tamen cum sint iacula obturata, non penetrant. Strupestus est intellectus illa extasi qua transiit febris ardentissima conciliat, dolore turbatus in firmitatis, & confessione plenus, ex lachrimis vxoris, ciuitatu filiorum, amicorumque planctibus: Voluntas iacet prostrata, & fixis ad creaturas radicibus agglutinata, cor sceleribus regurgitans, infirmata perditaeque vires ex mala inueterataque consuetudine, vtrum sanus esset nesciret, quid sit mente non ad Deum erigere, quanto magis iam morbis contractus: caput lethargico somno obdormiscens: sensus ex generali deiectione prostrati, qua ex nimio dolore detinetur. Quid acturus es in periculoso illo consistere? qua te ratione, quibusve modis ab his potentissimis liberum te asseres inimicis? O periculum! o conspectus! o angustia!

II.

Viri sancti nullam sibi promittunt securitatem.

Viri meritis eminentissimi, postquam omnes vitae dies Dei famulatu consecraverunt carnis mortificationi, orationibus, vigilijs, pijsque operibus transegerunt, nullam sibi promittunt securitatem. Videbis D. Paulum, vas electionis, in tertio caelo constatum, ieiunijs grauidum, penitentiae operibus fertilem, fidelem prudentemque Dei ministrum, qui nullius sibi culpae reus videbatur, ob quam crederetur condemnandus: e contra pluribus bonis operibus, meritis, ac virtutibus clarus, ob quae merito conferetur praemium, sese tamen contrahit, tremens ac stupens ait: *Nihil mihi conscius sum: sed non in hoc iustificatus sum, qui autem iudicat me, Dominus est.* Proponit tibi Dauidem, qui quod peccatum commisit, multis deplanxit annis, singulis lugebat noctibus, ut lachrimis suis stratis rigaret penitens nimis, postquam ex ore Vatis Nathan audiuit: *Dominus transiit peccatum tuum.* Nihilominus quosdam die mundo concionaturus, clara voce conuocat vniuersos: *Audite haec omnes gentes, auribus percipite, qui habitatis orbem &c.* Quid intendis o Dauid? Dispara de timore, qui me extremae mortis hora conturbabit: *Cur timo in die malae?* Et quae ratio timoris? *Iniquitas calcanei mei circumdabit me.* Ipsa iniquitas quam commisi, quae licet me supplantauerit, in eam tamen ego inlurrexi, ut animosus luctator, eam pedibus substrauis, stricta longaque penitentia illa ipsa mihi bellum mouebit, illa me circumdabit. Hoc verbum *Circumdabit*, est militare, & proprie dicitur de duce exercitus, qui urbem obsidione circumdabit, *Circumdabit me, D.*

1. Cor. 4.4

Nihil mihi conscius sum: sed non in hoc iustificatus sum, qui autem iudicat me, Dominus est. Proponit tibi Dauidem, qui quod peccatum commisit, multis deplanxit annis, singulis lugebat noctibus, ut lachrimis suis stratis rigaret penitens nimis, postquam ex ore Vatis Nathan audiuit: *Dominus transiit peccatum tuum.* Nihilominus quosdam die mundo concionaturus, clara voce conuocat vniuersos: *Audite haec omnes gentes, auribus percipite, qui habitatis orbem &c.* Quid intendis o Dauid? Dispara de timore, qui me extremae mortis hora conturbabit: *Cur timo in die malae?* Et quae ratio timoris? *Iniquitas calcanei mei circumdabit me.* Ipsa iniquitas quam commisi, quae licet me supplantauerit, in eam tamen ego inlurrexi, ut animosus luctator, eam pedibus substrauis, stricta longaque penitentia illa ipsa mihi bellum mouebit, illa me circumdabit. Hoc verbum *Circumdabit*, est militare, & proprie dicitur de duce exercitus, qui urbem obsidione circumdabit, *Circumdabit me, D.*

2. Reg. 10.

Dominus transiit peccatum tuum. Nihilominus quosdam die mundo concionaturus, clara voce conuocat vniuersos: *Audite haec omnes gentes, auribus percipite, qui habitatis orbem &c.* Quid intendis o Dauid? Dispara de timore, qui me extremae mortis hora conturbabit: *Cur timo in die malae?* Et quae ratio timoris? *Iniquitas calcanei mei circumdabit me.* Ipsa iniquitas quam commisi, quae licet me supplantauerit, in eam tamen ego inlurrexi, ut animosus luctator, eam pedibus substrauis, stricta longaque penitentia illa ipsa mihi bellum mouebit, illa me circumdabit. Hoc verbum *Circumdabit*, est militare, & proprie dicitur de duce exercitus, qui urbem obsidione circumdabit, *Circumdabit me, D.*

Ps. 48.1.

Nihil mihi conscius sum: sed non in hoc iustificatus sum, qui autem iudicat me, Dominus est. Proponit tibi Dauidem, qui quod peccatum commisit, multis deplanxit annis, singulis lugebat noctibus, ut lachrimis suis stratis rigaret penitens nimis, postquam ex ore Vatis Nathan audiuit: *Dominus transiit peccatum tuum.* Nihilominus quosdam die mundo concionaturus, clara voce conuocat vniuersos: *Audite haec omnes gentes, auribus percipite, qui habitatis orbem &c.* Quid intendis o Dauid? Dispara de timore, qui me extremae mortis hora conturbabit: *Cur timo in die malae?* Et quae ratio timoris? *Iniquitas calcanei mei circumdabit me.* Ipsa iniquitas quam commisi, quae licet me supplantauerit, in eam tamen ego inlurrexi, ut animosus luctator, eam pedibus substrauis, stricta longaque penitentia illa ipsa mihi bellum mouebit, illa me circumdabit. Hoc verbum *Circumdabit*, est militare, & proprie dicitur de duce exercitus, qui urbem obsidione circumdabit, *Circumdabit me, D.*

Hilari, ut praefaci sumus, transactis annis multis vitae caelestis in terris, omniumque virtutum exercitijs eruditus, ad vitam hinc accedens, omnibus membris, velut argento viuo confectus contremuit, ut necesse fuerit ipse animam ad spei fiduciam exhortaretur. Anima quor esto, anima, quid times? Septuaginta prope annis Christo seruisti, & mori times? Formidans illi morte post tantos vitae sanctissimae annos? post asperissimam penitentiam, post celerrime de Sathana triumphositu verò iam visis securus, post tot annos sceleribus male impensis, post tot commissa crimina, quae vindictam postulant, post tot Deo illatas iniurias? In peccato vobis mortemini &c.

§. 29. *Perseuerare in peccato, est anima pedes religare, ut in illo moriatur: Et pluribus de causis tales vocat Isaia, illustrares.*

Nec minoribus scatenet mysterijs, quae subiungit Dauid verba: *In laqueo isto quem ipsi absconderunt comprehensus est pes eorum.*

Quid esse peccatum arbitraris, nisi laqueum, qui animam illaqueet, eiusque pedes constringat, nimirum intellectum & voluntatem adeo iortur, strictoque nodo, ut solus Deus sua possit omnipotentia, eum qui in hunc incidit, liberare. Nodus est adeo caecus, ut sua solus Deus infinita sapientia, illum possit diluere: *Funibus peccatorum suorum constringitur,* ait spiritus S. Si latroneu cerneret, aut quem piam laeae marelatis reum, in quem Rex tanto iurore conmonetur, ut confeltem nulla interposita dilatio e in em mortis proferret sententiam. Si reus ille praerret a Rege mittendos satellites, qui cum caperet indubie morti ad iudicandum, ipse vero in medio fofo sederet, toroque conatu laqueos, pedicas, maticas pedibus suis, manibusque muereret, mille nodis Gordianjs constringeret, quod feceres vie eodudicium: esse extra controversiam quod vir alle iustitiae manibus occideret. Si illi diceret, quid agis vir optime? An ignoras, te Regis uam incurrisse, qui milistros suos apponentes mittet te comprehenturos, um minus cogitaueris ille vero responderet. I. in hoc uouit uerumamen mihi pedes sunt adeo leues, ut ueniente satellite, quando pparebit, unico tractu catenas constringam, merpim his omnibus expellam, liberis euolabo. Cui si replicares, fateor at si pedes habeas ligatos ac religatos, & aliud nihil agas nisi nodos constringere, quid ages? ipse uero responderet

dere: Nihil refert, quam primum enim videro
 satellitem accede. tem. refidebo; & duobus ver-
 bis, omnes hos dissoluam nodos, ea enalque dif-
 fringam, qui nodi licet ceci sunt, vnguibz va co-
 quibus illos dissoluam. An ignotas te hoc offen-
 disse Deum adulterio, hanc vltura, illo auro inu-
 flo, hoc contra inimicam odio, quodque Deus se-
 cundum presentem iustitiam dederit contra te
 æterna mortis sententiam? An ignotas mittendū
 satellitem mortis, qui te. ompiehat, tollatque
 condemnandum? Quid rerum agis, dum tot ani-
 nis hoc in peccato contumax perseveras nisi no-
 nos tibi parare laqueos, nodo que multiplici ac,
 quibus animam et am. itretis, eu que pedes con-
 stringis? Quid festinas o proditor, hac tot tuum
 muliere a ligam, tu quique hanc puellula, in quo-
 que illis peccatis, tu quique illa vindicta et pi-
 ditate? Non bivio, respon es, atamei peccibus
 valeo leuissimis, qui in fetu o. uli multa per. ut-
 runt regimies, inter lectum habeo. tā. celere qui in
 momento ascendat de terra ad summos celo-
 rum vertex: ut patuit in Saule; voluntas mihi
 est, quæ in instanti ex profu. diffinis interni a-
 byssis culparum, se siltet inter ære. tiffimos in
 Dei dilectione Seraphimos, ut alia Magdalenæ;
 arbitrium tam liberum ad deminuum, ut vnao
 momento transit ab affirmatione ad negatione;
 de nocte ad velle, de odio ad amore, & de amalle
 ad odisse; prouide cum videro mortem me inua-
 dentem, his pedibus saluum edam; peccata dese-
 ram, ad Deum conuola o, Dei offen as dimittam
 eius me ad. ribam obsequio; mulierem dilectam
 exhorrebo manu mittam, & que in. ste possideo
 restitui am aliena. O te ter stultem, si nihil agas
 aliud quam istos pedes nexibus irritare, redupli-
 catis comp. eibus illaqueate, iunculo triplici
 plurimorum scelerum constringere, qua ratione
 credis ista tua illos mouere posse leuitate. Cum
 voluntas tibi sit male affecta, & tantis vniculis
 affectio obfirmata, tam longa consuetudine ob-
 durata, intellectus obfuscat, conturbatus, ac
 hinc terrenis alligatus, tortorissimè diuidijs
 confictum peritatis.

Intentioni nostræ conuenit illa concio, quã
 Vates Isaias obduratos seruebat peccatores. Pro-
 dibant in publicum propheta, peccatores horta-
 bantur ad meliora, arguebant impudentiam, mo-
 nebant, vt Dei mandatis attendere, iustum esse
 Deo obedire, tantum Dominum metterent, ca-
 verentque provocare, sibi certo certius animum
 inducerent, quod illos in peccatis hinc tolleret
 morte inopinata, fide indubitata craderent illes
 manere ignes, & ignes sempiternos. Audiunt il-

li prophetas, & peccatis suis adharerent pertinaces,
 iradent concioi aortes, dicunt: Ille sum hic
 mos est, vocilerari, tertere, prannuntiare: Cæuete
 vobis ab inferno, à subitanea morte, & illi ipsi
 minas, terrore que re. petebant predicatores, ioc-
 eo illos excipientes, quam pereleganter decla-
 matat ac dicat: Quidan vobis non liberum
 arbitrium tan mors veltura nobis nisi ipsi? An non
 facile illa horã peccatis renuntiare, Deumq, in-
 uocare? An non illo tempore possibile mulierem
 deserere impudici am. in. ste parta reparare, de
 sceleribus contritionem excitare saniozem? O
 fortem veltam miserandam! Vnde & propheta:
 Propter hoc audite verbum Domini viri illo fores
 & c. Dixistis enim: Perissimus sedus cum morte, &
 cum inferno fecimus pactum: Flagellum inuadant
 cum transferri non veret super nos: quia posuimus
 mendacium spem nostram, & mendacio protecti
 sumus & c. Et nunc nolite illudere, ne forte constringantur
 vincula vestra: consummationem enim &
 abbreviationem audistis à Domino Deo exercituum.
 Audite me viri illo fores. O quam conuenienter
 te hoc nomine del. ribit propheta: vere etenim
 videris Deum não sus. endere, eius Evangelij,
 minas, promissa irridere, cum illa tantilli facias:
 Viri illo fores. Quia, Salomon testatur, Quasi per
 risum stultus operatur scelus. Contemptores arti-
 fores, de quibus sapiens: Impius cum in profumū
 venerit peccatorum, contemnit. Vel dicamus quod
 alludat propheta ad generos Lot, quibus cum
 senex ille præcõsuleret, sibi cæterent, Sodomis
 excederent quod si n. lient, certo scirent se cum
 ceteris concremandos, hanc eius præmonitionem
 risu excep erunt, arbitrati, hæc illum tantum mo-
 do dicere comminatioe, & velut mater puero
 minatur, cauet sibi à laruis seu spectris: ait il-
 lis Lot: Surgite, egredimini de loco isto, quia delobit
 Dominus civitatem hanc. Et visus est eis, quasi la-
 dens legum, Viri illo fores, qui cum Deo irrisore a-
 giti, odie melio. a pronuntientes, & eras men-
 tiente, mille ei telaphos impingentes vobis per-
 suadentes, licere na cum Deo conuertiari, velut
 cum infante, cui alapam iustingens, illico cu-
 pedijs scelas cont. ritatum quoque modo cre-
 dis Deum vna lacrimula, & inconsanti pla-
 re p. roposito? Viri illo fores. Si videres peregrinū,
 magis h. ratum cetera accedentem hospitium,
 cui præter aliam nihil sit in ma. st. pio, velut tam
 sibi opiparum præpar. n. unium, to ique i. h.
 n. titudini a. terri per. tees, pat. bnes iudicos,
 pharias auos, & allinas, bellas a, quæ vt dicit
 omnia suff. dei ter. pe. si. luet; Si quærete, qui-
 bus (quæso te) me. ijs, cum tibi non sit nisi af-

59

Isa. 28. 14

Pro. 10. 23

Pro. 18. 3

Gen. 19. 14

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

II.
Similitudo.

sis? Domine, hospes vir est honorabilis, dabitque mihi quaecumque uolero pecunias. O te rationis impotem o te detestorem! Tu es ille vir: Accessisti ad huius mundi hospitium tuis affocatus sensibus anima que poteris, expensas cogitas immensas, conuiuia requiris opiparata, diuersa feruola, quibus tuum expleas appetitum, & inordinatis satisfacias concupiscentijs. O que expensas facis illis peccatis, quae quotidie committis, ut ad miram solutionem nulla sint facultates in omnibus regum thesauris, sed nec Angelorum in caelo, addo creaturarum omnium, sufficientes. Dico mihi (rogo te) quare ratione haec omnia persolues? Cum non nisi tertium habeas, hoc est praesens ipsum instans diuinitas? Domine, Deus dabit mihi tempus, lucem, gratiam, spatium sufficientis confitendi, communicandi, de rebus meis disponendi, damna illata reparandi. O te derisorium, haec uere tua sum? Cum ipsius hospitis pecunia, confidit te illi satisfacturum? Tempus venturum, nescis non est tuum, nec ut de eo disponas ullam uales praestare, sed nec quidem scire potes, quid de eo futurum sit: *Non est uelleum nosse tempora uel momenta, quae Pater posuit in sua potestate.*

Act. 1. 7.

60
D. Tho.
Opus. de
erudit.
Li. 5. c. 8.

Expendit Doctor Angelicus uerba D. Berni. *Quid de futuro miser praesumis, tanquam Pater tempora & momenta in tua, & non magis in sua posuerit potestate? Irasor censetur ille qui tibi diceret, Permite mihi ex bonis tuis expendere mille ducates, illos enim tibi restitua ex classe, quae soluit ex Indijs in regis subsidium. Quid ergo stultule, num tibi liberum praesumis de regijs opibus gazisque dispensare? En habes rationes cur vos Sacra pagina uocet: *Illusores. Audite uerbum Domini uiri illusores.* Hoc claris exponit, addens & tuos enarrans coputus, quos in futurum colligis, quibus te credis securum: *Qui dicitis, Percussimus foedus cum morte, & infirma fecimus pactum, flagellum inundans cum transierit, non ueniet super nos.* S. uiti, uaniloqui, qui uobis applauditis de foedere inito cum morte & pacto cum inferno uel demone, ut sic intelligit D. Gregor. & cum infirmitatibus, quas uocat*

Lib. 17.
mor. c. 12.

Flagellum inundans, quae pertranscunt. Dico mihi, quare ratione fieri possit, quod tanta uitas securitate, cum scias in momento temporis te a morte posse praecipitari? Vide ut ne tibi quod foedus percusseris cum illa, quod non sit uentura nisi te praemonito, & bene preparato, disposito ac longa prauias infirmitate? An minus auxiliis, sollicitus, diligens uiuere posses, quam

modo uiuas, si foedus cum morte percussisset? Optime dixit Spiritus S. quod securi peccatores in suas corrumpunt iniquitates, quasi qui cum morte foedera sanxissent: *Sponsiones posuerunt ad illam, Eodem modo, si sapio, pactum iniit cum diabolo, & inferno.* Cum illo pactum iniierunt primarij nostri parentes, qui proposuerunt eius consensum dare persuasoribus: Quia cum illo conuenerunt quod non morerentur: *Nequaquam morte moriemini: Tecum hoc pactum non dixit? Nequaquam moriemini: Videt enim, quod in hoc ei fidem non daret, sed quod non tam subito moreris, tempus tibi facienda penitentia, peccatis renuntiandi, fuit restituendi, futurum superfluum, nihilominus uiuis securus, quasi cum illo foedus percussisset. Num speras flagellum inundans infirmitatis, tam graue non futurum, ut tibi iudicium eripiat, aut disponendi tua negotia aut ad bonam mortem te preparandi potestatem?*

His ita tibi propositis, ait propheta, *Posuimus mendacium spem nostram, & mendacio protulimus. En in quo confidas, in fraudulenta diaboli carui que tuae promissione, quae tibi iurat: Tempus habebis, locus erit postmodum, & in instanti peccata confiteberis: & haec promissione te defendis, quando quis te de mala peruersaque uita redarguit, quando te monet praedicator, quando Deus intus ad cordis tui pulsat ostium, istaque concurrit animam fortiori: ut dicas. Non dico me peccatis non abrenuntiaturum, aut penitentiam non acturum, sed quod modo non: tempus mihi est, locusque & opportunitas dabitur, non modo mortis, plures mihi dies adhuc supersunt, cum uicinia mihi hora sufficiat, uiciniue illam Deus assignet peccatori: *Si impius egerit penitentiam, in quacumque hora ingemuerit peccator.* O uiros imprudentes infelices! finem habeant ioci: *Et nunc nolite illudere, cessent risus cessent scommata.* Ut uideo tangit salutarem illam Sapiens admonitionem: *Ne impidat agas milium: & noli esse stultus, ne moriaris in tempore non tuo.* Quod homo semel in peccatum labatur, nemo miratur, ac si saepius, in eoque per annum integrum indurcat, hoc est esse stultum, & illusorem. Caveamones, *Ne moriaris in tempore non tuo.* q. d. S. bitantia, uehementisque te mors inuadet ut tui compos non sis, nec tuarum dominus actionum.*